

En més aviat sense dir-ho.
En més aviat sense dir-ho.
Els drets individuals són
imprescriptibles. Legisla-
cions d'indivisió. •
Legislar la Llibertat ha de
prestar de garantia, és co-
metre aquest contra ella. •
La Llibertat pròpia acaba
allí fent comença la lliber-
tat ajena. És lícit, doncs,
al individu fer tot lo que
no perjudiqui a un altre. •
Lacertat, qu'vulenteix el qui
te fa humillat al qui la reb-
te d'avor sustituida per la
solidaritat, qu'agermanen a
nivell de la practica. •
Mentres el món no es com-
pongui de vers lliures, iguals
e intel·ligents, no pod haverhi
pau entre la rassa humana.

LA TRAMONTANA
defensa els principis lli-
berals més avançats, sense
atençió de cap mena. •
La Tramontana es alluaqat
moralista, venent per base fo-
ndamental de la moralitat el
respecte a tota las ideas y la
germanid de civilització. •
La Tramontana en política
defensa sempre al més
avansat contra al més re-
accionari, y tént la necesitat
d'una gran reforma social
que transformi el modo
de ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La Tramontana no està
afiliada a cap partit, servint
els interès general de la
llibertat sense preocupacions
ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble és la suprema llei — La Tramontana és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en ideas polítiques, religioses y d'economia social — El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 peseta trimestre. — Enranger, 2
Las suscripciones se pagan por anticipado

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Per pagós s'admeten llibreries del Giro Mútuo, lletres de facil cobro y sellos de 13 centims. No s'admeten llibreries especials de periòdics

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 centims. — en exemplars, 1 pta
Surt a llum puntualment cada dies dies

RETALLS Y RECORDS DEL MARROC Y DE L'EMBAIXADA

N.º 1 y 2: Regalos qu'es fan entre moros, y qu'en pendrian molts cristians si els en portés l'embaixada marroqui. — 3. Cavalleria rusticana del país. — 4. Panotxa de blat de moro. — 5. Un militar d'alta graduació. — 6. Un embaixador que per ara fuma am pipa. — 7. Gran sala de recepcions del palau de l'embaixada.

NUMERO EXTRAORDINARI

La setmanam entrant en la de Carnestoltes, v com en aquets temps d'enguis, miserat y dol come un xo d'esbarjo de tant en tant, havem resultat publicar un número extraordinari aprofitant las diadas carnavalescas, pero no am l'intencio de que oblidem, encare que sigui per poc rato, tot el mal del món en que vivim, sino per treure de la melissa bulla y gaitarra propis d'aquells dias las conseqüencias negatives adaptades al nostre modo de pensar. Lo qual vol dir qu'el número qu'atueclem resultarà altament ostent. Una referència historica del Carnestolte sera poder l'unic servei de tot ell.

Quatre planas am titols y quatre de text formaran el número quinzenari, valent, per la tant, doble preu qu'els ordinaris.

Entre las quatre primeres figuraran una plania d'animes tramontanesas ilustrats amb tres oms obrats donat raho els nostres herois despres que l'hagin vista, una carta ilustrada d'un sobrevivencia qu'ens para las dugas planas centrals, y una mofeste carlatana pedite carnavalesca en la plana primera.

Es oficanats a Tor de la plana que vulgim remetreis trebals per aquil número, tamen temps fins al proxim ditinat.

Es trebals seran preferits curbs y satirics, y establit comparacions entre las costums y dishayons del Carnestol am las injusticias, hipocrisias y demas vergonyas dels temps normals.

Es corresponals que vulgim alterar els seus pedits pel número proxim els agrontrem qu'he jasson omissos del dimiceres, pera pugner millor conentor la tirada.

MÉS REFORMAS SOCIALS

La tenim dugas Comissions de Reformas Socials. Si ate no es convençim Espanya en una nuclloca ni mes.

Es veritat que la primera solament ha produhit, despres de molts anys d'inutil existencia, un magre interrogatori.

Es probable que la segona no camini mes despres de dongo més profit.

Però no anticipem els aconteciments. D. Eduart Maluquer de Turrell, senador del reyalme en representacio dels barcelonins, ha presentat al Senat un projecte de ley pera la creacio de Caixa provincials de prevenció y socors a la classe obrera, destinadas a donar socors als obrers y a las sevas familias en cas de malaltia, accident de treball o mort.

El capital se formara amb la cuota d'una peseta semanatal dels obrers (fincients, amb sellos de 5 centims que pagara cada entrada als toros, carreras de cavalls y frontons, amb sellos de 5 centims o més, proporcionalment a las cantitats a los que paguin y cobra de l'Estat, y amb altres arbitris per l'esti).

En cada provincia tindrá la Caixa una Junta Directiva, composta de las autoritats més grossas de tota mena, com es natural, y si no és natural, a lo menos com deu eser, pera qu'el que rebu un socorro, encare que del fonda format am las sevas cotisations, no dixi de sentirse humillat com el que reb una caritat.

Una idea original ha tingut el senador filantropic, vol que prohibits l'edificacio d'asillus y el foguer de casas pel meteix objecte, perque el socorro no deu alterar la vida en familia dels beneficiats.

Clausula és a questa que s'aprovara tan facilment com si es tractes de que pel Juny, la fais al puny, sortissin els cançons de la Seu a segar toas els blats de la provincia. Mas l'autoritativem y el poder clerical renunciarian a emmagatzemar pobres pera prisarlos, per la caritat, de la dignitat d'home. Es aquesta una condicio essencial de la caritat del privilegiats, y en Maluquer se tallara solent reformaria.

Conseqüencia de la presentacio del projecte fou la presa en consideracio y el nomenbrament d'una comissio qu'ha d'estudiarla, ha de dictaminar, etc., etc.

Y vetaquí las dugas comissions a qu'ens referiam al principi.

Suposim que las dugas comissions estan formadas per bons catòlics, encare qu'en Becerra, president de la segona, volia en altre temps pensar al derrera papa amb els budells de l'últim rey; suposim que tots els comissionats acoran com bons creyents y filials devots las ensenyansas del pare comu del fideis, y, si es aixas, ja poden renunciar els seus carregos baix pena de incorre en peccat d'heretgia, perque Lio XIII ha dit en la seva famosa enciclica sobre'l socialisme:

«No existeix raho pera recorre a la providencia de l'Estat, perque l'home es anterior a l'Estat, una vegada que abans de qu'es formes la societat civil tenia per la naturalesa el dret de provehit a las sevas necessitats.»

Podria donare el cas de qu'els comissionats tornessin l'argument dibent que si el papa nega a l'Estat el dret d'arreglar la qüestio de la miseria es perque la vol pera l'Esglesia, y tamen molts sigles abans de qu'questa existís existia l'home; però no hi ha quedado tant als comissionats de la primera com als de la segona els importa la qüestio social, la comissio que s'els ha encarregat y enciclica de Lio XIII com als anys la butlla de la Santa Creuada.

L'unic que quedara amb un pam de nas es el senador en Maluquer de Turrell, que finchall mira sense tener el gust de veure practicadas per l'Estat els seus filantropics desitjys, y lo qu'és pitjor encare, sense qu'els obrers a qui volia beneficiar l'hi agrontem, perque aquets, ben convenuts de que tenen dret a la participacio de la riqueza publica com a homes y cum a productors, no volen socorsos, sino dexar de ser desheredats pera disfrutar austantia y materialment de la seva part en el patrimoni universal.

Ademés, jam quin dret s'ha de descomptar 5 centims al que paga 4, o cobi una quantitat, ó vegi als toros, al Jar Mos o l'Handicap valis crec que diuen els inglesos? Per que donar l'Administracio un capital destinat a beneficencia, a una colla de mandarins? Si lo que cadascu possessi es seu legitimament, treurels una part per l'autoritat, encare qu'es dret a caritat, es una arbitrariedad, y si es reconxor qu'els capitalists han de mantenir als pobres, diguis francament d'una vegada que la riqueza está injustament repartida, y procedeix a una equitativa reparticio. Respecte als mandarins qu'haurian d'administrar els beneficis caudats, ens assentim que, encate qu'els vindria de perilla, es qüestio de dirlos: No te entes, com diuen en las riberes del Manzanar.

En resum, agitar amb una proposicio imprudent las passions populars, posar en evidència l'inutilitat de las comissions de reformas socials, cometre el peccat d'heretgia, acreditar dignocent en las postimeras de la seva existencia y donar ocasio als obrers de que afirmen una vegada més el radicalisme del seu ideal, aixó es l'unic qu'ha conseguit D. Eduart Maluquer de Turrell, senador del reyalme y filantropic a estonas.

Una paraula pera terminar: D. Eduart Maluquer de Turrell, tornauvos en al llit, qu' aixó es la lluna.

DEL PAÍS DE LA CONVICCIO

CARTAS D'UN CONVENSAT ALS FIDELS DE LEGES

Benvolguts Fideis: Terminam la carta anterior afirmant que deixavam un punt han pera la critica de lo existent y determinacio positiva del fonament essencial de la societat futura.

Quan se parla de l'objectiu d'una manera tan absoluta que la raho ni sanciona, fins al punt de qu'el partidari troba satisfaccio plena y fadversari concedeix devant l'evidencia, no podem, a imitacio del savi de l'Antigüetat, fensarnos al cervet erudant aquet no he trobat, sino qu'hem de donar temps a la reflexio y repetir.—Doncume un punt d'apoyo y remontré el món am la meva palanca.

Un punt d'apoyo necessitem, y aquest no existeix en la suposada revelacio, ni en la tradicio mistica, ni en la legalitat existent, ni el donatori; per molt que parlin de progres, las classes privilegiadas; hem de cercaria nosaltros; y com el progres es cert, encare que no ho sigui en las falsas interpretacions que co-

rren sobre la filosofia de l'istoria, el nostre ideal haura de ser per nosaltros arribat a la practica, cumplint la profeticia amensassa de Proudhon, que deya: «Si la burguesia fiena la bandera del progres, la recullirà el proletariat, y am ella fara la revolucio social que dongui satisfaccio completa a las sevas legítimas reivindicacions.»

Permetteme una digressio.

Es hebreus, quan pelegrinavan pera la possessio de la terra promesa, van arribar devant de Jerico, ciutat fortissima, y despres de rodejarla varias vegadas en profisso, mes com exaltats místics que com a guerrers valents, van tocar las sevas murallas de plata, y a estrépit s'emfanzaren las trompallas com en una comedia de mago, y els jueus van saquejar la ciutat y van redoblarla a sang y vendra. Lluytant despres l'exercici jueu contra els amorceus en els camps de Gabaon, Josue va manar al sol deturar la seva carrera fins obtenir completa victoria per l'extermio dels seus enemigs, y el sol va obehir el mandat del capdit jueu.

Aixó us farà riure. Doncs aixó: actualment ho va escriure Moises, inspirat pel seu Deu, que tot sovint se comunicavan y feyan petar llangas serradas sobre la sort del poble escullit.

Per la meua part, jo crec, y per aixó he fet aquesta cita, que la relacio biblica se funda en la fatua pretensio am qu'el manco creyent asposa qu'els seus propostis s'han de realisar sense l'estors y el treball necessari.

No es la societat del privilegi burges y de l'exclavitud proletaria una Jerico que s'extona devant de las manifestacions revolucionarias, tan temps s'han d'intentemps las lleys naturals pera donarnos gust, sino qu'hem de constituir una força pera la victoia, pel número, y per la constancia.

Y are, tornant a lo del punt d'apoyo, direm de desheredats que som de la societat, hem de conquistar la participacio qu'ens correspon en el patrimoni de l'humanitat, y pera logorho no hi altre medi qu'amb el nostre saber, am la nostra organizacio y am la nostra invencible constancia determinar la forma racional de la propietat, practica l'expropiacio dels actuals usurpadors, y donar al treball el caracter de dever universal que li correspon, y al producte el de dret universal també qu'ha de tenir.

Poser dita algo que predicó la paciencia y amb ella la continuïtat de l'iniquitat a dalt y dels sufriments abax; però qu'es trobi en l'ingratitude del judici, y d'aquet me rebó, veurá que la fe irracional es una renora, origen constant de desenganys y escepticismes, y la fe conscient promet resultats segurs, infalibles, matemáticos. No es pot creure en l'enfrenament de las murallas de Jerico, però tollhom sab que la burguesia va triumfar en la revolucio francesa perque havia sigut capax d'escriure previamente l'Enciclopedia.

Ja que de la propietat us he parlat en la carta anterior, de l'expropiacio us parlaré en la proxima venidera; y praxigant us com en dispensu per la poca sustentacio de la present, os desitjo salut el voste amic.

PAU VERITATS

Febrer 11 de 1848

Dia 4 de Febre 1848

Amig Director: El dia 13 de Jahe va tenir lloc una reunió de Belitruce, on al concenada per ordre gubernativa se per aquet dia principals carge-burros del Districte, a la qual va acudir el immens majoria del poble, exposant en principi abuxat y procediment sera que ho descan d'anar a son fortio al molí de Fluc. Igual procediment se seguí al poble de la Sentia, que forma part del districte. Una reunió no ho convocada per lo benefici al poble no a rindi, sino, mitat a contrari, no beneficiar a ningun, per ser tota la malha molt més detants que l'anomenat, però a ho de demostrar al Sr. Capell, amo de dita finca, el remor que li tenem per no haver, solent, am paciencia la tanta carga que lo quavan, van desheretar l'accedit proporcionalment.

«Més saquejar la santa carga? La santa carga de la conciencia, y una gran cosa, qu'el feya tornar esperç. Evident, del sverit, al remor que no podia portar, va pagar accidia, va tirar la carga a terra, y emmagatzemat el dretora, va excape tant llot que no ho podia carlar.

«Una carga-burro tenian tant irritat els budells que no podian d'arri sembrant herbes: senallava qu'els hacien dit un hany de merca.»

¡Ah! bellíssims! Lo dia que feu de les vostres dretes i sapiguem complir els deurex, agafeu penes que sobre...

No sabem si el monstre va ballar, ni si va cantar flamenca la seva dona, ni si van tocar el gaire les castanyoles als embaixadors.

La memorable fetxa del 11 de Febrer, en què es va proclamar la República a Espanya pel vot de las Cortes de Lany (87), ha sigut celebrada per tot arreu, essent la nota dominant dels republicans el desig de l'unió de tots els partits que professan aquestes idees...

Al tornar de les Cortes, els moros de l'embaixada que l'Espanya restaurada no es les més que un ing de missa.

En les reunions del partit federal s'han donat notes de marcadíssim color socialista, en consonància amb el nou programa del partit que proclama el dret a la vida i la necessitat de supeditar la propietat a las convencions generals de la nació...

El secretari de l'Ajuntament de Barcelona ha mort.

Nosaltres, que creyem que aquí a Espanya a la menes, per anar a un sistema social igualitari que favoritzi las aspiracions i l'emancipació del proletariat, se de passar-se per la democràcia republicana un cert període de temps, ens plau molt l'entusiasme dels republicans...

Això no te res de particular, diran els nostros llegidors, perquè amb això de la mort nos hi fems d'arrabar, sense, excepció de secretaris que hi valguen.

Y ahont es una vergonya per tots els espanyols liberals que continú encare després de tant llarga fetxa.

Però es que no exacta ja de les secretarí, sino del futur secretari viu, que som quex tracta d'una cançió fàcil, acudeix als pretendents amb las moscas a la trua, i cada regular se a lo menos una dotzena d'alguns que voldrien ocupar el llog del difunt.

Y ahont es una vergonya per tots els espanyols liberals que continú encare després de tant llarga fetxa.

Jo ho arreglaria treient l'empleu a pública subasta.

El Consell Suprem de Guerra i Marina ha declarat que l'acte del general Fuentes es un delictu comú, y que, per lo tant, correspon esser jutjat per la jurisdicció civil ordinaria.

Es tan desitjat el càrrec de regidor vent grant, que no estranyaria qu algu donqués diners a la ciutat pera ser secretari de l'Ajuntament.

Però comé que si en llog d'un general arriba a propinar la bofetada a l'embaixador un ranxero, creg que la cosa hauria anat molt diferent.

Seny perjudicats de ferse ric am las gangas de la secretaria.

L'embaixador marroquí, pera quedar-se del tot desagraviat de la galta, s'ha contentat am demanar una fiolera, qu'es perdoni l'indemnisació de guerra a Marruecos, y que no el fici may la zona neutral que te de dividir el camp espanyol de Melilla amb el territori dels rifenyx.

Imitant a molts regidors.

No es diu si darrera d'això ha demanat el Sidi Brenc que li passés l'Espanya una renda vitalicia.

En las reunions republicanas del 11 de Febrer no tot han sigut satisfaccions. Alguns dels convençals que van assistir al banquet donat en el Circo Barcelonés al aquest ciutat, han enviat una representació a LA TRAMONTANA suplicantnos fessim constar al seu diariat contra la Comissió organitzadora d'aquell acte, per quan havent pagat quatre pesetas per barba tots els inscrits, van donarlos un toc que diuen qu'exactament en valdria dugas. A haguts sigut regularment ho el que menjar que varen donarlos.

Posat a demanar, no sé perquè tenia de deturarse.

Com en això de la fustanera nosaltros no tenim pera que entrarhi ni sortirhi en la qüestió, ens concretam a fer constar a las pòmexas qu'ens han demanat alguns interessats que tem publicas, y en pass.

Reglament que el patriotisme dels nostros governaments impidex que ni per un moment se pensi en accedir a las pretensions del moro de la bofetada.

En el banquet dels republicans progressistas d'aquesta ciutat celebrant la fetxa del 11 de Febrer, va haverhi fortas censuras contra el periódic madrileny de la seva comunitat EL PAZ per la sospitosa campanya que va fer contra Barcelona am motiu dels terrenes de las murallas.

Però ja veuram com de diners, l'Espanya la no en cobrarà més del Marroc y com allò de senyalar el terreno neutral de Melilla es queda també per fer el dia del judici final a entrada de foc.

Com la cosa te malicia, a El Paz li haurá passat, qu'un cop més s'haurá trobat ben carregat de bofetada.

Quen Espanya pensi en fer reclamacions, ens enviaram una nova embaixada.

La llum eléctrica a Madrid els va tant malament aquests dias, que la majoria dels teatros que tenen obligatori aquest llum ha tingut de suspendre las funcions.

Y anant aquesta per Madrid parant las galta, ja ho tindran tot resultat en favor seu.

Això serà que la Companyia electricista deur ser partidaria d'obsequiar als moros de l'embaixada.

En Cánovas no ha volgut ser menos que la marquesa de Squilache y altres ricatros de Madrid qu'han volgut obsequiar als moros embaixadors per compte propi, y també ha invitat als del turbant y la mitja lluna a passar una nit de verga a casa seva.

Tres casos de caure, extremada per la miseria, una persona en mitj de la via pública, van ocorre a Barcelona el diluns d'aquesta semana.

Arta ray qu'els moros ja saben com ferho pera tenirnos contents y enganysts, guanyanthi els tot lo que volen.

Aré digums si no es desesperant qu'en la rica Barcelona, aquí ahont tant y tant detrossan las classes poderosas am lux de tota mena, succeixen casos d'extremada miseria com els qu'havem dit.

Quan Espanya pensi en fer reclamacions, ens enviaram una nova embaixada.

No es això un dinamiterisme social que en aras de la desesperació del qu'es va a moro da miseria pod engendrarse el dinamiterisme dels miserables?

Y anant aquesta per Madrid parant las galta, ja ho tindran tot resultat en favor seu.

Això es lo que tindriam de procurar evitar els governants y els poderosos.

En Cánovas no ha volgut ser menos que la marquesa de Squilache y altres ricatros de Madrid qu'han volgut obsequiar als moros embaixadors per compte propi, y també ha invitat als del turbant y la mitja lluna a passar una nit de verga a casa seva.

Y una altra seria la tranquilat del món.

En aras de l'entusiasme republicà produhit pels banquetes del 11 de Febrer, a Madrid s'ha votat en una reunió declarar traydor al que vagi a votar en algunas eleccions.

(Homes, no tant!) Bé está acordar el retraiment en aquest temps

Salutis, 9 de Febrer 1893

Enviamos Dichoms Germ. Vag a posar en constatament dels nostros intencions...

Aquest subjecte de la mala conquis, amb els nostros y noves de mouer adar, que evolut el van a buscar, si va sempre mouent adar, mill qualitat y els drets dels mateix d'aquest món.

Y quan an ell li dona la gana, va passant quai que fot i amo y després els queix va a buscar, si no li poden fer tortas y els dia, así no son tan tristes, a guaitadas de peu se desparatraré una que ni famo ni el major domo hi diuen.

Y em falta dir qu'aquest Vargas de un dels queix va anar per pigalat a Roma l'any passat, y sembla que hi va arregarat immita toques, que mai desapareixeran, si, si no, hi feré públic a LA TRAMONTANA.

Res més per avuy, salut y pocs denuncias.

La Choca

Esperanza, 11 de Febrer 1893

Amig Elinas. El dijunt de la semana passada va tindre llog un abito de la sra. Adolfinca d'aquest poble contra vaxina companya...

Tot quan va dir va ser revolcat per nosaltros. Com no tenia cap prova més que de l'havorenos trinit a la carretera, va quedar amb un pam de nos. Després de defenhoras se li van treure els drapers al aire, perquè un dels acusats tenia facilitat d'anar a ferre, perquè que vigués, un tip de lloveti así ahont li vingues be per ordre de dit guardia. Al sentir-se aixó per las galta, va quedar més assegurat qu'els moltos acusa, responnent que no era veritat. Naturalmente qu'havia de dir que no.

Tot quan se dir va ser revolcat per nosaltros. Com no tenia cap prova més que de l'havorenos trinit a la carretera, va quedar amb un pam de nos. Després de defenhoras se li van treure els drapers al aire, perquè un dels acusats tenia facilitat d'anar a ferre, perquè que vigués, un tip de lloveti así ahont li vingues be per ordre de dit guardia. Al sentir-se aixó per las galta, va quedar més assegurat qu'els moltos acusa, responnent que no era veritat. Naturalmente qu'havia de dir que no.

Tot quan se dir va ser revolcat per nosaltros. Com no tenia cap prova més que de l'havorenos trinit a la carretera, va quedar amb un pam de nos. Després de defenhoras se li van treure els drapers al aire, perquè un dels acusats tenia facilitat d'anar a ferre, perquè que vigués, un tip de lloveti así ahont li vingues be per ordre de dit guardia. Al sentir-se aixó per las galta, va quedar més assegurat qu'els moltos acusa, responnent que no era veritat. Naturalmente qu'havia de dir que no.

Després, aquest final, que, a pesar del drama, valia ferse justicia, ergo, li falta llegir una mica el ridig, perquè no s'ha vist més ostentat sense causa.

Elu Accasús

CARTA

Des mores de l'embaixada a un rifenyo de Melilla

Nosam ben rifenyo! del cor, me sobra un ratu y desgrig per dirte lo molt tantica que són la greu de per' quí. Era han rebut com a Déus y Ala em perdoni el que dig.

Això si qu'es d'aturar vingan en totas las nits, y obsequiat per tot arreu, y requiritors molt bonachs qu'ens dedican las senyoras al davant del seuu marce.

Los demés no estax per肺炎: tots coneguts, y fins de no llegiran, qu'en bon cristià em convenceria si no fin pela porra que corren en las corte d'aquest Madrid.

Senyor Gutierrez

de desvergonyides tapinades, però d'això a prescindir de la llibertat individual exercint d'absolutista, va tanta diferència com de la federal a Carlos VII, per més qu'aquest digui que també vol una espècie de federació.

Lamar o no a votar és un dret personal individual, i, com a inalienable que és, pod combatre's o defensar-se la conveniència o inconveniència d'anar-hi o no anar-hi, però mai per aquest sol fet es té de declarar traïdor a ningú, perquè així no seria res més qu'una barba-bassada tan brutal com de caràcter absolutista. Y ja es veu hora de que els liberals aprenguem a sentir en la pràctica dintre tots els actes de la nostra vida, y no que, com moltes vegades succeïren, se tingui la paraula llibertat a la boca y es porti l'absolutisme als fets.

En aquest paguilo moros d'alguns madrilenys per desagraïar als embaixadors del Marroc, s'ha arribat fins a l'extrem de qu'algunes encopetades dames de la sang-d'lava es treguessin las creus dels seus pentinats y dels adorns de la roba y s'hi posesin en el seu llog mitjans lluars per adornarse.

Y cuidado si en són de catòlica l'immensa majoria o la totalitat d'aquestes senyoras! Però ve una simplicitat qualsevolga a indicar una moda, y ja me lav tenia suprimint el símbol del cristianisme y, lo qu'és epítors, substituint-lo per l'emblema que més la guerra ha fet y més contrari ha sigut de la doctrina cristiana.

Si això no és ser catòlic d'enganyita, d'ocasió, d'hipòcrisis, en una paraula, que vingui Déu y ho veig.

Per moltes senyoras catòlica de l'aristocràcia espanyola, ha valgut més el desitj d'un acte de rancorisme o de seguir una moda, que la consideració que denen al símbol de las sevas creencias.

Si d'aven en dicen profundas y arrebollas convulsiones, an se l'ermosa d'ideas, ja era hi podien fer, d'allo.

La població d'Acerra, prop de Nàpols (Itàlia), s'ha negat a pagar las contribucions, talant fog a totas las oficinas cobratorias d'impostos.

Vet aquí un nou modo de fer revolucions que no deixaria de donar resultats.

Y contra las quals no hi tindria gran eficàcia el lliament dels cadafets.

S'ha publicat la segona edició del poema *¿Dónde está Dios?* de la biblioteca acrata, al preu de 25 cèntims l'exemplar y 25 exemplars y poqueta. Forma un folletó de 16 planas en quart, amb bonica cuberta.

El pedicós Madrid, carrer de Ferno, n.º 1, p.º 3.º, y la venda a Barcelona, kiosco Colón, Rambla de Santa Mònica.

Per pedidos d'importància també poden dirigir-se a la nostra Administració, qu'els trameterem sempre que s'acompanyi l'import al pedid.

XISPAS

Un semanari de defensa, las veit horas de treball, cosa mitj justa y fina digna de fort picament de mans. Mas si gausse per la Rambla a las dotze de la nit, veureu la botiga oberta. Quin exemple més bonic!

Si vols que tota te calada presindint del teu llaç, precura anar bon vestit y mené força diners.

Madrid gasta molts cents duros dant carans y oferts no y pels carrers de la ciutat mont la gent de fam y feut.

L'altre dia en el Liceu una cosa m'estranya, el feu veure molta mossa equar fello estar tapats, y és que tenen els falders en un escut estampat, y feu tot lo que jo veia dig, més no mireu lo que feu dig.

Estancat està el tabac, y els moros també estancats. Si ens decidim en una moica, fins l'altre ens estancaran.

SEBAST GUERRA

El divendres de la setmana passada va celebrarse a l'Església del Pi d'aquesta ciutat un matrimoni d'un parell de fills de pollosos, y com fossin molts els tafaners mirats qu' a las portas de l'Església feyan una ensaumant el tap de l'ampolla del llucio am qu'es feyan totes aquelles matrimonials ceremonias, un capellut que sens dopre deu tenir especials condicions per cabecilla, va armar amb atax una companyia del requèst (a escolans de la parroquia, y axta encesa en mí, va ferlos empavtar las estúpides fesomias dels ensuma-taps que no podian entrar al temple de Déu perquè no tenien targeta y qu'es dalian desde fora pera sapiguer lo que passava a dintre, per més que fossin coses que res tenian d'importarios.

La gatxera que va armarse de crits, xiuclets, pretencions de desmay y trepitadas al veure qu'els socarrimavan els morros als devots de la classe baixa que s'estavan a la porta, no es pera descreta.

Però benets del cabàs, aquí us fa ser tan animals de posarvos a badar y a fer nosa allí ahont hndria de passarhi de llarg y més que depressa si tinguesiu un través de dit d'ententiment?

No es qu'aplaudeixi qu'us socarrimessin els bigonis.

Però si qu'entén vosaltres y el capellat atreudid, lo que jo dig tan dels es qu'entre bevells era el pig.

A la professó de Santa Eularia que va ferse dimars d'aquesta setmana, van assistirhi els musics de l'Ajuntament estrenant els capots d'hivern.

Així dona una idea de com s'organisan las animas a la Casa Gran d'aquesta ciutat, perquè, vaja, així d'estrenar els vestits d'hivern a mitj Febrer, no sembla: així qu'hagi tingut d'esperarse el fi de la temporada pera comprar els capots amb un tant per cent de rebaxa.

En quin cas podian esperar comprarlos més tardet y festosels estrenar pel Maig.

Y, seguint el costum, també per estalvi, ferlos posar els vestits d'estiu cap allà a Totsants.

Bonica guerra va ser la que va armarse a las Coets de Sarrià la setmana passada am motiu d'un projectat enterro civil.

El dimecres va morirsel a un lliurepensador d'aquell poble un fill de set mesos qu'havia tingut la debilitat de deixarho batejar per l'Església, y va tractar d'enterrarlo civilment.

Treu el permis pel enterro, però el dijous, a l'hora precisa d'arribar el cotxe mortuori a la casa a buscar el cadavre, compareix també un capellà pera cantarli las absoltas.

Lavors el pare de la criatura morta diu que si no s'en va el capellà y no treuen la creu del cotxe, ell no entrega el cadavre. El capellà diu qu'ell va allí per ordre superior, y que no pod retirar-se. Y llavors el pare no entrega el cadavre del seu fill, y cotxe y capellà tenen d'entornarse de buyt.

Reclama després l'interessat a l'alcaldé, y logra, per fi, un permis escrit pera ferse l'enterro civil, y després de pagar el cotxe del dijous y un altre per vendemá, queda tot arreglat pel divendres a las 9 del mati per ferse la cerimonia am caràcter civil.

Arriba l'endemá, tocan las 9, ve el cotxe, treuen la creu de dalt, se cubren l'ataud amb un panyo vermell, y quan la comitiva lliurepensadora anava a posarse en marxa... compareix altra vegada el capellà y l'escola am la creu y vestits de cerimonia.

Y lo qu'allí va passar llavors és més digne d'una parada dels encants que d'un enterro. Grida l'un per aquí, l'altre per allí; resultat: qu'es posa en marxa la comitiva d'aquell modo: Creu al davant am capellà, sense creu al cotxe, y creyent tothom qu'allò acabaria com el rosari de l'autoria.

D'aquesta manera aquell enterro mitj civil y mitj religiós va arribar davant de l'Església, ahont va detnarse el cotxe, y va comensarse a tributari al cadavre ceremonias religiosas.

Però llavors els del enterro agafan els cavalls per la brida y fan marxar el cotxe, sempre sense la creu y ostentant el drap vermell que cubria la caixa.

Torna el capellà a posarse davant y altra vegada la tenim armada la comitiva mitj civil y mitj per creuar.

Y d'aquesta manera va arribarse al cap d'avall de las casas del poble, dibentse el nom del... recitor als uns als altres els de la creu y els de l'enterro, y seguint desde allí fins al cementiri sense la part catòlica.

Y are dig jo.
No els sembla que certas funcions misticas que van resultant divertidas, si es seguex aquesta santa intolerancia poden un dia acabar en tragicas?

No eran pocas las yerramecas que, segons em contan del Vendrell, corrian de boca en boca entre la gent llanuda d'aquella vila, a consecuencia de cert soroll que de nit venient en una casa, y que, segons deyan, era promogut per las animas.

Tals eran ja las proporcions donadas a l'assumpio, qu'al fi l'autoritat hi ha tingut de pendre cartas, y practicadas las oportunas diligencias per la Guardia civil, s'ha trobat que, efectivamente, se sentia soroll en aquella casa... y qu'una vella que l'habitaba era qui el feya, ella sabra per que.

Jo m'hi jugo la pell d'un bè contra el clatell d'un llanut, qu'en això hi té que veure algú que viu de misias.

Com el género ja comensa a anar escàs, y més en una població tan liberal com el Vendrell, se serveixen del reclam de las animas en pena per veure si s'hi agafa algun tonto.

Aquet com la Guardia civil els ha ebulat el marro a las animas.

Quin desconsol pels ensotanats!

FLAMENC DEL QÜOT

Papales son papales, cartas son cartas, simbolls els carcondas, y ferro els llasas.

Serás un buen maruchá como tu hijo d'oro, pero ésa morada d'un vicari, y... ¡NO! ¡NO! ¡NO! ¡NO!

En un ferrión de dona de la Virgen de Fillo així ho cantava una farsa del carrer d'en Tinent Claum.

A la puerta plantó un pino y a la ventana un perro, y are, quant surto, el pianto la folla al mi de la cara.

DONDEMAN BARTHOLOMÉ

GEROGLIFIC

PEREU
La Maria, la Pepa y Ja Tuzas
LAAA 9999
NAT DE SANI

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NOMBRE DERRIS
Xarada: Non-jas
Llogreth: numero; Briant, Rostit, Turco, Otis, Sol, Si, T
Rombo:
P
R
U
P
P
A
N
I
R
U
O
D
E
R
P
I
T
E
R
S
T
I

Geroglific: Com més tants més téas.

CORRESPONDENCIA

S'aprofitarà alguna caberia de las qu'han enviat: S. Tartigu, A. Xim, Pepet de la Granera, Un Eborata Cadras, F. T. Ll. Guizán, Ll. Bove.
- M. Mac: Arreglada aniran els seus epigramas - Weber: També aniran els seus - Serrap: Guisarra. Tot s'aprofitarà. - Sang de Cargot: Molt bé l'intenció de la poesia, però home, ¿no veu qu'els consonants estan enganxats pel descaus? L'epigrama és poc epigramàtic, massa manso y massa brut, amén del misticisme defecte dels consonants. - M. Ferrer: L'assumpio és poc interessant y els versos poc correctes, però així no val dir qu'ingui de desaparèixer de ferme de millors. - F. Giró y B. de V.: Lo seu cas és incorrecte y la Dama de no té interès. - M. S. y.: Ho aprofitarem a temps.
De lo que no és la menció senyal de que no serveix.

Imprempta Ronda de l'Universitat, 2. - Barcelona